

РЕШЕНИЕ № 137
гр.Кюстендил, 05.06.2019год.
В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Кюстендил в открито съдебно заседание на двадесет и втори май през две хиляди и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГАЛИНА СТОЙЧЕВА

ЧЛЕНОВЕ: МИЛЕНА АЛЕКСОВА-СТОИЛОВА
НИКОЛЕТА КАРАМФИЛОВА

при секретаря Ирена Симеонова и с участието на прокурора Йордан Георгиев, като разгледа докладваното от съдия Стойчева адм. дело № 120 по описа за 2019год., за да се произнесе, взе предвид:

Производството е по реда на чл.185 и сл. от АПК и е образувано по жалба на „РЕЙСЪР АУТО“ ЕООД, ЕИК 201327590 със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“Кремиковци“ бл.29, ап.3, чрез адвокат Юлиан Дацев, срещу разпоредбата на чл.34, ал.1 от Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Дупница, в частта относно въведеното изискване за притежаване на съответно разрешение по чл.67 от ЗУО за извършване на дейности по събиране, съхранение, разкомплектоване, преработване и/или обезвреждане на излезли от употреба моторни превозни средства, компоненти и материали от тях. С жалбата са релевиран доводи за нищожност на разпоредбата, доколкото общинският съвет е преуредил материя, за която няма компетентност. Алтернативно се прави искане за отмяната ѝ като незаконосъобразна, поради противоречие с нормативен акт от висока степен. Претендират се разноси по приложен списък.

Ответникът – Общински съвет Дупница, чрез пълномощника си адв. Милен Попов, депозира писмено становище за недопустимост на оспорването поради липса на правен интерес за жалбоподателя. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Окръжна прокуратура – Кюстендил, изразява становище за основателност на жалбата, като счита оспорената разпоредба за незаконосъобразна поради противоречие с чл.35, ал.2 и ал.3 от ЗУО.

В изпълнение на задължението по чл.188 от АПК, съдът е съобщил оспорването по реда на чл.181, ал.1 и ал.2 от АПК чрез обявление, обнародвано в ДВ бр.32/16.04.2019г., като копие от обявлението е поставил на определеното за това място в съда и го е публикувал в Интернет страницата на ВАС. По делото няма присъединили се или встъпили лица съгласно чл.189, ал.2 от АПК.

Съдът, като извърши преценка на доказателствата по делото, както и на доводите и възраженията на страните, приема за установено следното:

Предмет на оспорване е разпоредбата на чл.34, ал.1 от Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Дупница, в частта относно въведеното изискване за притежаване на съответно разрешение по чл.67 от ЗУО за извършване на дейности по събиране, съхранение, разкомплектоване, преработване и/или обезвреждане на излезли от употреба моторни превозни средства, компоненти и материали от тях. Систематичното място на правната норма е в раздел V11 „Организация на дейностите по третиране на масово разпространени отпадъци“ от Наредбата.

Пълният текст на нормата на чл.34, ал.1 от Наредбата е следният:

Дейности по събиране, съхранение, разкомплектоване, преработване и/или обезвреждане на излезли от употреба моторни превозни средства /МПС/, компоненти и

материали от тях имат право да извършват само лица, притежаващи съответно разрешение по чл.67 от ЗУО.

Процедурата по приемане на Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Дупница /наричана Наредбата/ започва с публикуване на проекта на нормативния акт на официалния сайт на Общината на 21.01.2013год., видно от приложената на л.83 от делото разпечатка от сайта на общината. Следва докладна записка на кмета на община Дупница с № 85/05.02.2013г. с адресат Общински съвет – Дупница, относно приемане на проекта за Наредбата, в която са изложени мотивите на вносителя. Докладът е мотивиран със разпоредбата на чл.22 от ЗУО и има съдържанието, предвидено в чл.28, ал.2 от ЗНА. Проектът за нормативен акт е разгледан на заседание на ПК по териториално устройство, строителство, комунални дейности, земеделие, екология, европейска интеграция, ред и сигурност, проведено на 20.02.2013г., като е гласувано положително становище по проекта.

Наредбата е приета с Решение № 16/22.02.2013г. по Протокол № 2/22.02.2013год. на Общински съвет – Дупница. Видно от протокола от проведеното заседание, на него са присъствали 32 общински съветници, при общ брой от 33 общински съветници. След проведено гласуване, 31 общински съветници са гласували „за“ приемане на Наредбата, като „против“ и „въздържал се“ няма.

Наредбата е публикувана на официалната интернет страница на Общината на 04.03.2013г., видно от разпечатката на л. 82 от делото.

По делото е представено от оспорващия Решение № 12-РД-862-00/05.12.2012г. на РИОСВ – София, с което на основание чл.78, ал.9 вр. с чл.35, ал.3 и ал.5 от ЗУО, е регистриран и издаден регистрационен документ на „РЕЙСЪР АУТО“ ЕООД, ЕИК 201327590, за извършване на дейности по транспортиране /събиране и транспортиране/ в съответствие на §1, т.41 и т.43 от ДР ЗУО на територията на цялата страна на отпадъци: излезли от употреба превозни средства и излезли от употреба превозни средства, които не съдържат течности или други опасни компоненти.

Изложените фактически обстоятелства се установяват от приетите по делото писмени доказателствени средства и не се оспорват от страните.

Съдът, преценявайки допустимостта на оспорването при усл. на чл.186, ал.1 от АПК, счита жалбата за процесуално допустима. Наредбата е подзаконов нормативен акт, който съдържа административноправни норми, относими за неопределен и неограничен брой адресати с многократно правно действие съгласно легалната дефиниция на чл.75, ал.1 от АПК. Изложените характеристики определят Наредбата като нормативен административен акт, а жалбоподателят като търговско дружество, т.е. организация по см. на §1, т.2 от ДР на АПК, може да подаде жалба срещу него, респ. срещу отделни негови разпоредби /арг. чл.186, ал.1 вр. с чл.185, ал.2 от АПК/.

Обратно на становището на ответника, съдът счита, че за оспорващия е налице пряк и непосредствен правен интерес от оспорване на разпоредбата на Наредбата. Представеното решение №12-РД-862-00/05.12.2012г. на РИОСВ – София, е регистрационен документ по чл.35, ал.3 от ЗУО, с който се доказва надлежна регистрация за извършване на дейност по §1, т.41 и т.43 от ДР ЗУО - събиране и транспортиране на територията на цялата страна на следните отпадъци – излезли от употреба превозни средства и излезли от употреба превозни средства, които не съдържат течности или други опасни компоненти. Сравнителният анализ между предмета на регистрираната дейност на дружеството и предмета на регламентация, вкл. с оспорената разпоредба на Наредбата, от една страна, както и възможността за дружеството да извършва регистрираната дейност на територията на цялата страна, т.е. и в Община Дупница, обуславят изводи за наличие на пряк и непосредствен правен

интерес от оспорване по смисъла на чл.186, ал.1 от АПК. Следва, че депозираната жалба е процесуално допустима, а възражението на ответника е неоснователно.

Съдът в посочения състав притежава териториална и материална компетентност за постановяване на валиден съдебен акт по реда на чл.191 от АПК.

Разгледано по същество, оспорването с жалбата на дружеството е основателно поради следните съображения:

Съгласно препращането от чл.196 от АПК, на основание чл.168, ал.1 от АПК съдът извършва служебна проверка за законосъобразност на оспорения текст от Наредбата на основанията по чл.146 от АПК. Изводите от горната проверка, проведена въз основа на събраните по делото доказателства, са за незаконосъобразност на оспорената разпоредба поради противоречие с правни норми от по-висок ранг.

Съгласно чл.76, ал.3 от АПК, чл.8 от ЗНА и чл.21, ал.2 от ЗМСМА, общинските съвети имат нормотворческа компетентност, ограничена по териториален и предметен обхват. Общинските съвети приемат нормативни актове - правилници и наредби, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение. В случая предмет на регламентация са правата и задълженията по отношение на дейностите за управление на отпадъците на територията на община Дупница, на физическите лица, които живеят или временно пребивават в общината, както и на юридическите лица, които осъществяват дейност на територията на общината, както и на реда и условията за изхвърлянето, събирането, транспортирането, оползотворяването и обезвреждането на битови отпадъци, строителни отпадъци, производствени отпадъци, масово разпространени отпадъци /арг. чл.3 от Наредбата/. Налице е предоставяне на компетентност на общинския съвет чрез изрично посочване в специалния закон, а именно в разпоредбите на чл.22, ал.1 от Закона за управление на отпадъците. Изложеното сочи на изводи за наличие на материална и териториална компетентност на Общински съвет – Дупница като издател на нормативния акт. Доводите за нищожност на Наредбата, релевирани в жалбата са неоснователни.

Спазена е формата на оспорения текст от Наредбата - мястото и номерацията му съответства на предвидения строеж на нормативните актове по чл.26-чл.29 и чл.31 от Указ №883/24.04.1974г. за прилагане на ЗНА във вр. с §7 от ПЗР на ЗНА. Обжалваната разпоредба на Наредбата е приета с решение на Общинския съвет, с което се приема проекта на Наредбата, поради което съответства на предвидената в чл.21, ал.2 във вр. с чл.27 от ЗМСМА във вр. с чл.11, ал.3 от ЗНА, форма.

Както се посочи, оспорената разпоредба е приета с решение на ОбС, с което приет проекта на Наредбата. Редът за издаване на нормативните актове е посочен в АПК – чл.77 от АПК, като за неуредените в него въпроси е предвидено субсидиарно прилагане на Закона за нормативните актове /арг. чл.80 от АПК/. С оглед на горното и предвид доказателствата по делото, съдът констатира спазване на административнопроизводствените правила за приемане на Наредбата - спазени са изискванията за кворум и мнозинство по чл.21, ал.2 и чл.27, ал.2 и ал.4 от ЗМСМА; спазена е процедурата по чл.26, ал.2 от ЗНА във вр. с чл.80 от АПК за публикуване на проекта за приемане на Наредбата в официалния сайт на Общината; спазен е и 14-дневния срок в полза на заинтересованите лица за депозиране на евентуални предложения и становища по проекта преди разглеждането му на заседанието на ОбС; спазен е чл.78, ал.3 от АПК за публикуване на окончателният текст на Наредбата на официалния сайт на Общината.

Проверката на основанията по чл.146, т.4 от АПК вр. с чл.196 от АПК, обосновава изводи за материалноправна незаконосъобразност на оспорената

разпоредбата на Наредбата поради противоречие с нормативен акт от по-висока степен, както следва:

С разпоредбата на чл.34, ал.1 от Наредбата е предвидено, че дейности по събиране, съхранение, разкомплектоване, преработване и/или обезвреждане на излезли от употреба моторни превозни средства /МПС/, компоненти и материали от тях имат право да извършват само лица, притежаващи съответно разрешение по чл.67 от ЗУО. Предмет на оспорване е въведеното изискване за притежаване на разрешение по чл.67 от ЗУО от лицата, извършващи дейности с излезли от употреба моторни превозни средства, т.е. жалбоподателят възразява срещу установения с подзаконовия нормативен акт разрешителен режим за осъществяване на визираните дейности като сочи противоречие с разпоредбите на чл.35, ал.2-ал.5 от ЗУО. Доводите са основателни.

Съгласно чл.35, ал.1 от ЗУО за извършване на дейностите по третиране на отпадъци се изисква разрешение, издадено по реда на глава пета, раздел I или комплексно разрешително, издадено по реда на глава седма, раздел II от Закона за опазване на околната среда. Съгласно чл.35, ал.2 от ЗУО, разрешение не се изисква, както следва: по т.1 - за събиране и предварително съхраняване на отпадъци на мястото на образуване, включително на отпадъци от черни и цветни метали (ОЧЦМ); по т.2 – за събиране и транспортиране на отпадъци по смисъла на §1, т.41 и т.43 от допълнителните разпоредби; по т.3 – за дейности по оползотворяване на неопасни отпадъци, обозначени с кодове R3, с изключение на газификация и пиролиза, когато компонентите, образувани от дейността, се използват като химикали, R5, R11, R12 и R13 по смисъла на приложение № 2 към §1, т.13 от допълнителните разпоредби, с изключение на ОЧЦМ, отпадъци от метални опаковки, излязло от употреба електрическо и електронно оборудване (ИУЕЕО), негодни за употреба батерии и акумулатори (НУБА), **излезли от употреба моторни превозни средства (ИУМПС)** и дейности по разглобяване на употребявани автомобилни компоненти или на цели автомобили с цел получаване на части, детайли и вещества с последващото им съхранение и/или продажба. Предвидени са и други изключения от правилото по чл.35, ал.1 от ЗУО в точки 4 до 9 включително на чл.35, ал.2 от закона, които са неотносими към спора по делото.

Съгласно чл.35, ал.3 от ЗУО, за извършване на дейностите по ал.2, т.2 - 5 се изисква регистрация и издаване на документ по реда на глава пета, раздел II, а съгласно ал.5 на чл.35 от ЗУО, регистрационният документ за дейности по ал.2, т.2 се издава самостоятелно от останалите разрешителни и регистрационни документи.

Съгласно §1, т.17 от ДР на ЗУО „отпадък“ е всяко вещество или предмет, от който притежателят се освобождава или възнамерява да се освободи, или е длъжен да се освободи. Съгласно §1, т.41 от ДР ЗУО, „събиране“ е натрупване на отпадъци, включително предварително сортиране и предварително съхраняване на отпадъци с цел транспортирането им до съоръжение за третиране на отпадъци, а съгласно §1, т.43 от ДР на ЗУО, „транспортиране“ е превозът на отпадъци, включително съпътстващите го дейности по товарене, претоварване и разтоварване, когато се извършва от оператора като самостоятелна дейност.

Сравнителният анализ на законовите норми и оспорената подзаконова разпоредба сочи на нарушение на правилото на чл.15, ал.1 от ЗНА, възпроизведено в чл. 76, ал.3 от АПК, съгласно което нормативният акт, в това число нормативният акт, приет от общинския съвет, трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен. В случая, законодателят е приел, че за дейностите по чл.35, ал.2, т.2 - 5 от ЗУО се изисква само регистрация и издаване на регистрационен документ. Следва, че тези дейности са сред изключенията, за които не

се прилага правилото по чл.35, ал.1 от ЗУО, изискващо разрешение или комплексно разрешително за извършването им.

В случая, с оспорената разпоредба се регламентира реда за осъществяване на дейности по събиране, съхранение, разкомплектоване, преработване и/или обезвреждане на излезли от употреба моторни превозни средства /МПС/, компоненти и материали от тях, т.е. дейности от вида на посочените в чл.35, ал.2, т.2 - 5 от ЗУО. За лицата, извършващи същите дейности обаче е предвидено изискване за наличие на разрешение по чл.67 от ЗУО, която норма е в глава пета, раздел I от ЗУО. Следва, че за дейностите по чл.35, ал.2, т.2-5 от ЗУО, в противоречие с приложимия закон, общинският съвет е въвел правилото по чл.35, ал.1 от ЗУО. С горното изискване е нарушена законовата норма на чл.35, ал.3 вр. с ал.2 от ЗУО, което сочи на материалноправна незаконосъобразност на разпоредбата на Наредбата в оспорената и част. Вместо регистрационния режим, установен със специалния закон, общинският съвет е предвидил разрешителен режим за лицата за извършване на дейностите по §1, т.41 и т.43 от ДР на ЗУО с отпадъци от излезли от употреба МПС. Налице е основанието по чл.146, т.4 от АПК, което води до отмяна на разпоредбата в оспорената част. Подадената жалба е основателна и съдът я уважава.

Предвид изхода на спора и изричната претенция на оспорващия, съдът присъжда в негова полза деловодни разноски в размер общо на 570,00лв., от които 50,00лв. – за държавна такса по жалбата; 20,00 лв. - за обявяване на оспорването в „Държавен вестник“ и 500,00лв. – за адвокатско възнаграждение. Размерът на последното е 600,00лв., видно от представения договор за правна защита и съдействие. С оглед действителната фактическа и правна сложност на делото и изричното възражение на ответника, същият следва да бъде редуциран при усл. на чл.78, ал.5 от ГПК до размера, установен с чл. 8, ал.3 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на осн. чл.193, ал.1 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на „РЕЙСЪР АУТО“ ЕООД, ЕИК 201327590 със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“Кремиковци“ бл.29, ап.3, **разпоредбата на чл.34, ал.1** от Наредбата за управление на отпадъците на територията на Община Дупница, в **частта** относно въведеното изискване за притежаване на съответно разрешение по чл.67 от ЗУО за извършване на дейности по събиране, съхранение, разкомплектоване, преработване и/или обезвреждане на излезли от употреба моторни превозни средства, компоненти и материали от тях.

ОСЪЖДА Общински съвет – Дупница да заплати на „РЕЙСЪР АУТО“ ЕООД, ЕИК 201327590 със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“Кремиковци“ бл.29, ап.3, деловодни разноски в размер на 570,00лв., от които 50,00лв. – за държавна такса по жалбата; 20,00 лв. - за обявяване на оспорването в „Държавен вестник“ и 500,00лв. – за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи.

В случай на неподаване на касационна жалба или ако тя бъде отхвърлена, решението да се обнародва по реда на чл.37, ал.3 от ЗНА и чл.22, ал.2 от ЗМСМА във вр. с чл.194 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: (п)

ЧЛЕНОВЕ: 1. (п) 2. (п)

секретар:

